

ת"פ 18583/12 - מדינת ישראל נגד לאוניד בלנקו

בתי המשפט

ת"פ 18583-12-13
06 ינואר 2016

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת דינה כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

בג ז

לאוניד בלנקו

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד - ענבל אביב

הנאשם ובא כוחו עו"ד ابو עאמר

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין (הכרעת דין + גור דין)

הנאשם הודה בתאריך 14/4/3 בפני כב' השופטת רזבין לביא בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בנסיבות המפורות בכתב האישום המתוקן - תקיפה הגורמת חבלה של ממש (היכה את המתלוונת בפניה ובعودה שרוועה על הרצפה היכה בפניה וכתחזאה נגרמו למתלוונת נפיחות בעין שמאל, סימן כחול מתחת לעין, לחץ ימי אדומה והמטומה במותן שמאל), ככלפי מי שהיתה ממונה בעבודה על אשתו זאת לאחר שכתב האישום נגד הנאשם תוקן במסגרת הסדר שלפיו עדמתה העונשית של המאשימה הייתה למסר לעבודות שירות ככל שיעלה מהתסaurus שירות מבחן שהגשה התבקשה, שהנאשם הביע חריטה, לzech אחירות, המ██וכנות פחתה, שולב בהליך טיפול וזואת לתקופה של 4 חודשים מסר כאמור בעבודות שירות, מסר מותנה, התחייבות, קנס ופיצויי בעוד הסגנון יטען להימנע מהרשעה וטיעונו יהיו פתוחים.

מאז ועד היום הוגש מספר תסקירים, ב"כ המאשימה סקרה שלאור היעדר נזקקות טיפולית ותספיר מיום 15/1/18 ממנה עולה כי קיים סיכון להתנהגות אלימה ותוקפנית בעתיד יכול שהנאשם לא ישתלב בהליך טיפול ונוכח הימנעות אז מהמלצת טיפולית שאין בפני בית המשפט תסקיר חיובי במאפייניו אף שהtaskir האחרון מיום 15/12/30 מילץ בסופו של דבר על הטלת צו שירות ל佗עלת הציבור וענישה מותנית.

ב"כ המאשימה סקרה שהtaskir האחרון מלמד כי שיחת אוריינטציה אחת שקיים אינה מספקת בכך לבסס מסקנה כי

הנאשם בעמדותיו אכן זכאי "להנות" מעמדה מוקלה של המאשימה כמפורט בפרוטוקול הדיון מיום 3/4/2014 ועל כן עתירה להטלת מאסר לריצוי בפועל.

אף שהנאשם לא הורשע בפני כב' השופטת רובין לביא המאשימה סקרה כאמור שיש מקום להרשות את הנאשם.

הסגור סבר שעמדתה העונשית של המאשימה נוגدت את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים שכן הتفسיר האחרון מלמד על תפנית בגישהו של הנאשם שפגש מספר פעמים עם קצינת המבחן לאחרונה טרם גיבשה עמדתה העונשית, טען כי הטלת מאסר ولو בעבודות שירות יביא לפיתוריו של הנאשם העומד בפני פרישה, כי הרקע לעבירה מצדיק התחשבות בעניינו של הנאשם וקבלת המלצה השירות המבחן זאת כאמור ללא שום על תוצאה של הימנעות מהרשעה.

לאור עמדת הסגור בהינתן שירות המבחן לאertia לאפשרות של הימנעות מהרשעה ובכל מקרה בהינתן סוג העבירה וכן הנימוקים לעמדתה העונשית של המאשימה אכן נראה כי אין בכך מקרה חריג מצדיק תוצאה של הימנעות מהרשעה (ראה בעניין זה הלכת תמר כתב ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל פד מב(3) (337)).

על כן לפי שהנאשם הוודה בעבירה המוחסת לו בכתב האישום המתוקן, הנני מרשישה את הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

באשר לרכיב העונשה, ניתן לקבל את אמנה מתחם העונשה כפי עמדת המאשימה, יחד עם זאת בעניינו לאור המלצה שירות המבחן שסופו של יומם סבר כי בענייננו אין צורך בתערבות טיפולית ממושכת, ונitin להסתפק במעורבות שירות המבחן מאז הופנה הנאשם לשירות ועד כה.

שירות המבחן מצין בתסקיוו כפי שציין אף סגנו, כי התנהגותו של הנאשם נבעה כתוצאה של לחץ רגשי ונפשי וכן הדאגה למצבה הנפשי של אשתו שדרש התערבות תרופתית, אינה משקפת את דפוסי התנהגותו בדרך כלל וכי התהילה שעבר הן במסגרת ההליך המשפטי והן בקשר עם שירות המבחן הוביל להפקת לקחים ראויים וחיזוק ההרtauעה מפני הישנות דומה בעtid.

הרשעתו של הנאשם היא הינה הרשעתו היחידה, מעבר לכך לא הסתבר בפלילים זכאי הוא להנות לפחות בזו הפעם מההזדמנות שניתנת לו על ידי בית המשפט לכך שהتوجهה העונשית תהא עתירת שירות המבחן.

על אף שיש טעם בטיעוני ב"כ המאשימה עדין קיימות בפני נסיבות המאפשרות תוצאה של הסתפקות במאסר מותנה תוך העמדת הנאשם תזו שירות לתועלת הציבור וחיבורו בפיצוי למחלוננת, זאת תוך הסתפקות בהליכי השיקום עד כה, שלטעמי הביאו לידי שינוי בגישהו של הנאשם מאז הופנה לשירות המבחן (זאת בהתאם להוראת סעיף 40 לחוק העונשין תשל"ז-1977).

התרשמתי מتفسרי שירות המבחן כי אכן עסקין באירוע חד פעמי שנבע מ恐惧 תחושת מצוקה שחש הנאשם שביטה בפני שירות המבחן תחושות של חרטה, בושה וצער על מעשהו מתוך הכרה ומחובות שעלו לשאת בתוצאות מעשייו.

אשר על כן, תוך הסתפקות בהליך שעבר הנאשם עד כה מול שירות המבחן, אסטה במידת מה ממתחם העונש ההולם וכן מכלול הנסיבות שבפני כאמור ולפיכך הנני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 140 שעות שירות לתועלת הציבור במתן"ס צנלאסון באשקלון בתפקיד תחזוקה כללית על פי צו שירות לתועלת הציבור המוטל בזאת על הנאשם. מובהר לנאים כי אם לא יעמוד בצו השירות יהיה רשאי בית המשפט לגזר עליו עונשה נוספת לרבות מאסר.
2. 6 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים שה הנאשם לא עבר עבירה מסווג תקיפה.
3. הנאשם יחתום על התcheinבות כספית בסך 5,000 ₪ שלא יעבור תוך 3 שנים עבירה מסווג תקיפה. היה ולא יחתום "אסר ל-30 יום".
4. הנאשם יפקוד בקופה בית המשפט סך של 2,000 ₪ שיועברו על ידי מזכירות בית המשפט כפיצויו לטובת המתלוונת עד תביעה מס' 1 (פרטיה המתלוונת לרבות מספר טלפון בכתב אישום נוסף המועבר בזאת לسرיקה).

זכות ערעור כחוק.

כתב אישום מעובר לסריקה.

ניתנה והודעה היום כ"ה טבת תשע"ו, 06/01/2016 במעמד הנוכחים.

דינה כהן, שופטת